

© Ελληνική Δημοκρατία, 2016. Ανεπίσημη μετάφραση που έγινε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ). [Η μετάφραση έχει δημοσιευθεί στην επίσημη ιστοσελίδα της ΕΕΔΑ]. Η μετάφραση αυτή δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

© Hellenic Republic, 2016. Unofficial translation made by the Greek National Commission for Human Rights (GNCHR). [Translation already published on the official website of the GNCHR]. This translation does not bind the Court.

© République Hellénique, 2016. Cette traduction non officielle a été faite par la Commission Nationale Hellénique pour les Droits de l'Homme (CNHHDH). [Traduction déjà publiée sur le site Internet officiel de la CNHHDH]. Elle ne lie pas la Cour.

Ενημερωτικό Δελτίο – Συνδικαλιστική ελευθερία

Απρίλιος 2014

Αυτό το ενημερωτικό δελτίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο και δεν είναι εξαντλητικό

Συνδικαλιστική ελευθερία

Πεδίο εφαρμογής της συνδικαλιστικής ελευθερίας

Άρθρο 11 (ελευθερία του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι) της [Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου](#): «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συναιτερισμού συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προασπίσεως των συμφερόντων του».

[National Union of Belgian Police κατά Βελγίου](#)

27 Οκτωβρίου 1975

Στην υπόθεση αυτή, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δεν διαπίστωσε καμία παραβίαση του Άρθρου 11 της Σύμβασης, η απόφαση όμως, έθεσε τις βασικές αρχές που αφορούν τη συνδικαλιστική ελευθερία:

Το Άρθρο 11 προστατεύει:

- το δικαίωμα ίδρυσης συνδικαλιστικής οργάνωσης και το δικαίωμα συμμετοχής κάθε προσώπου στη συνδικαλιστική οργάνωση της επιλογής του
- το δικαίωμα ακρόασης και «την ελευθερία προστασίας των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων μέσω της συνδικαλιστικής δράσης, την υλοποίηση και την ανάπτυξη της οποίας τα Συμβαλλόμενα Κράτη πρέπει να επιτρέπουν και να καθιστούν εφικτή» (§ 39).

Στην υπόθεση αυτή, η προσφεύγουσα συνδικαλιστική οργάνωση κατήγγειλε ότι η Κυβέρνηση δεν την είχε αναγνωρίσει ως μια από τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις που το Υπουργείο Εσωτερικών, σύμφωνα με το νόμο, έπρεπε να συμβουλευέται.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Η προσφεύγουσα συνδικαλιστική οργάνωση διέθετε άλλα μέσα δράσης έναντι της κυβέρνησης, πέρα από τη διαβούλευση με το Υπουργείο Εσωτερικών.

Το Δικαστήριο έκρινε περαιτέρω ότι η γενική πολιτική του Βελγίου να περιορίζει τον αριθμό των οργανώσεων που συμμετέχουν σε διαβούλευση, δεν ήταν καθαυτή ασυμβίβαστη με τη συνδικαλιστική ελευθερία και αποτελούσε ζήτημα που ενέπιπτε στη διακριτική ευχέρεια του Κράτους.

Οι κανόνες που ρυθμίζουν την άσκηση του δικαιώματος οργάνωσης εμπίπτουν στο περιθώριο εκτίμησης του Κράτους:

Schmidt και Dahlström κατά Σουηδίας

6 Φεβρουαρίου 1976

Οι προσφεύγοντες, μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων, κατήγγειλαν ότι στερήθηκαν αναδρομικές παροχές ως μέλη οργανώσεων που συμμετείχαν σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Το Άρθρο 11 «παρουσιάζει τη συνδικαλιστική ελευθερία ως μια μορφή ή μια ειδική πτυχή της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι» αλλά «δεν διασφαλίζει στα μέλη των συνδικαλιστικών οργανώσεων κάποια ιδιαίτερη μεταχείριση από την πλευρά του Κράτους, όπως το δικαίωμα αναδρομικών παροχών, όπως για παράδειγμα οι μισθολογικές αυξήσεις που προβλέπονται σε μία νέα συλλογική σύμβαση».

Συνεπώς, το Άρθρο 11 δεν εγγυάται:

- το δικαίωμα των συνδικαλιστικών ενώσεων σε διαβούλευση (National Union of Belgian Police, 27 Οκτωβρίου 1975)
- το δικαίωμα σε αναδρομικές παροχές που προβλέπονται σε συλλογική σύμβαση (Schmidt και Dahlström κατά Σουηδίας, 6 Φεβρουαρίου 1976 / Dilek και Λουποί κατά Τουρκίας, 17 Ιουλίου 2007)
- το δικαίωμα απεργίας καθαυτό (Schmidt και Dahlström κατά Σουηδίας, § 36: «Το Άρθρο 11...αφήνει στο κάθε Κράτος το περιθώριο επιλογής των μέσων που θα χρησιμοποιεί [για να καταστήσει εφικτή τη συλλογική δράση]. Η διασφάλιση του δικαιώματος της απεργίας αποτελεί, χωρίς αμφιβολία, ένα από τα πιο σημαντικά μέσα αυτού του είδους, υπάρχουν όμως και άλλα».)
- το δικαίωμα των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων να μην μεταφέρονται οι θέσεις τους:

Akat κατά Τουρκίας

20 Σεπτεμβρίου 2005

Οι προσφεύγοντες ισχυρίστηκαν ότι οι θέσεις τους μεταφέρθηκαν εξαιτίας της συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική οργάνωση.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Δεδομένου ότι η ιδιότητα των προσφευγόντων ως δημοσίων υπαλλήλων συνεπάγεται την πιθανότητα μετάταξής τους ανάλογα με τις απαιτήσεις της υπηρεσίας, το Δικαστήριο δεν πείσθηκε ότι οι μετατάξεις αποτελούσαν περιορισμό ή παραβίαση που θίγει την ουσία της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι ή ότι θα τους απέτρεπαν από το να συμμετέχουν σε συνδικαλιστικές δράσεις στις νέες τους θέσεις ή τόπους εργασίας.

Δικαίωμα συλλογικών διαπραγματεύσεων

Swedish Engine Drivers' Union κατά Σουηδίας

6 Φεβρουαρίου 1976

Η προσφεύγουσα συνδικαλιστική οργάνωση κατήγγειλε την άρνηση του Γραφείου Εθνικών Συλλογικών Διαπραγματεύσεων να συνάψει συλλογική σύμβαση με αυτήν, ενώ είχε συνάψει ανάλογες συμβάσεις με τις βασικές ομοσπονδίες συνδικαλιστικών οργανώσεων και σε κάποιες περιπτώσεις με ανεξάρτητες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Η γενική πολιτική του Γραφείου να περιορίσει τον αριθμό των οργανώσεων με τις οποίες είχε συνάψει συλλογικές συμβάσεις δεν είναι καθαυτή ασυμβίβαστη με τη συνδικαλιστική ελευθερία και εμπίπτει στο περιθώριο εκτίμησης του Κράτους.

Το Άρθρο 11 δεν διασφάλιζε καμία ιδιαίτερη μεταχείριση των συνδικαλιστικών οργανώσεων, όπως το δικαίωμα σύναψης συλλογικών συμβάσεων (§ 39).

Wilson, National Union of Journalists και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου

2 Ιουλίου 2002

Οι προσφεύγοντες κατήγγειλαν ότι υποχρεώθηκαν είτε να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις και να υπαναχωρήσουν από τα συνδικαλιστικά τους δικαιώματα, είτε να δεχθούν μικρότερη αύξηση μισθών.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Η απουσία, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, υποχρέωσης των εργοδοτών να εισέρχονται σε συλλογικές διαπραγματεύσεις δεν παραβίαζε το Άρθρο 11.

Σε αυτή την απόφαση το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι παρόλο που οι συλλογικές διαπραγματεύσεις δεν ήταν απαραίτητες για την αποτελεσματική πραγμάτωση της τη συνδικαλιστικής ελευθερίας, θα μπορούσε να είναι ένα από τα μέσα που επέτρεπαν στις συνδικαλιστικές οργανώσεις να προστατεύουν τα συμφέροντα των μελών τους (§ 44).

Παραβίαση του Άρθρου 11: Το να επιτρέπεται στους εργοδότες να χρησιμοποιούν οικονομικά κίνητρα για να αναγκάζουν τους εργαζόμενους να υπαναχωρούν από σημαντικά συνδικαλιστικά δικαιώματά τους ισοδυναμούσε με παραβίαση του Άρθρου 11, τόσο ως προς τις προσφεύγουσες συνδικαλιστικές οργανώσεις όσο και ως προς τους ατομικώς προσφεύγοντες. «Είναι καθήκον του Κράτους να διασφαλίζει ότι τα μέλη των συνδικαλιστικών οργανώσεων δεν παρεμποδίζονται ή δεν αποτρέπονται από το να χρησιμοποιούν την οργάνωσή τους για να τους εκπροσωπή στις προσπάθειες ρύθμισης των σχέσεών τους με τους εργοδότες τους» (§ 46).

Απόφαση Τμήματος Μείζονος Συνθέσεως Demir και Baykara κατά Τουρκίας: το δικαίωμα σύναψης συλλογικών συμβάσεων είναι «ένα από τα κυριότερα μέσα, αν όχι το κυριότερο από αυτά, για να προστατεύουν τα μέλη των συνδικαλιστικών οργανώσεων τα συμφέροντά τους».

Demir και Baykara κατά Τουρκίας

12 Νοεμβρίου 2008 (Τμήμα Ευρείας Σύνθεσης)

Η υπόθεση αφορούσε την αναδρομική ακύρωση συλλογικής σύμβασης που είχε συνάψει συνδικαλιστική οργάνωση, μετά από συλλογικές διαπραγματεύσεις, με τη διοίκηση και την απαγόρευση ίδρυσης συνδικαλιστικών οργανώσεων που επεβλήθη στους προσφεύγοντες, δημοτικούς υπαλλήλους.

Παραβίαση του Άρθρου 11 ως προς την παρέμβαση στην άσκηση του δικαιώματος των προσφευγόντων να ιδρύουν συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Παραβίαση του Άρθρου 11 ως προς την αναδρομική (ex tunc) ακύρωση της συλλογικής σύμβασης.

Η απαρίθμηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων δεν ήταν εξαντλητική, αλλά «μπορεί να αναθεωρείται, ανάλογα με τις εκάστοτε εξελίξεις των εργασιακών σχέσεων» (§ 146). Λαμβάνοντας υπ' όψιν «τις εξελίξεις τόσο στο εθνικό όσο και στο διεθνές εργατικό δίκαιο και την πρακτική των Συμβαλλόμενων Κρατών σε αυτές τις περιπτώσεις» (§§ 147 έως 152), το Δικαστήριο αποφάσισε ότι «το δικαίωμα συλλογικών διαπραγματεύσεων με τον εργοδότη έχει καταστεί, κατά βάση, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία του «δικαιώματος ίδρυσης και συμμετοχής σε συνδικαλιστικές οργανώσεις για την προστασία των συμφερόντων καθενός προσώπου», όπως προβλέπει το Άρθρο 11 της Σύμβασης, ενώ είναι κατανοητό ότι τα Κράτη διατηρούν την ελευθερία να οργανώνουν με τέτοιο τρόπο το σύστημά τους, ώστε αν αυτό κρίνεται κατάλληλο, να εξασφαλίζουν ειδικό καθεστώς στις αντιπροσωπευτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις» (§ 154).

Δικαίωμα συμμετοχής ή μη σε συνδικάτο

Young, James και Webster κατά Ηνωμένου Βασιλείου

13 Αυγούστου 1981

Η καταγγελία των προσφευγόντων αφορούσε την συμφωνία «closed shop» (closed shop agreement) μεταξύ των βρετανικών σιδηροδρόμων και τριών οργανώσεων εργατών των σιδηροδρόμων. Με τον όρο «closed shop» νοείται ο χώρος εργασίας όπου, στο πλαίσιο συμφωνίας ή διακανονισμού μεταξύ ενός ή περισσότερων συνδικαλιστικών οργανώσεων και ενός ή περισσότερων εργοδοτών ή ενώσεων εργοδοτών, οι εργαζόμενοι μιας συγκεκριμένης κατηγορίας υποχρεούνται στην πράξη να είναι ή να γίνουν μέλη μίας συγκεκριμένης συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Παραβίαση του Άρθρου 11: Η πρακτική των συμφωνιών «closed shop» οφείλει να σέβεται την ατομική ελευθερία σκέψης (βλ. επίσης Sibson κατά Ηνωμένου Βασιλείου, 20 Απριλίου 1993).

Sigurdur A. Sigurjónsson κατά Ισλανδίας

30 Ιουνίου 1993

Η υπόθεση αφορούσε την υποχρέωση που επεβλήθη στον προσφεύγοντα, έναν οδηγό ταξί, να συμμετάσχει στην Ένωση Αυτοκινητιστών Frami. Σε διαφορετική περίπτωση, θα έχανε την άδειά του.

Παραβίαση του Άρθρου 11: «το Άρθρο 11 [περιλαμβάνει] και το αρνητικό δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι» (§ 35).

Gustafsson κατά Σουηδίας

25 Απριλίου 1996

Η υπόθεση αφορούσε τη συνδικαλιστική δράση (αποκλεισμός ενός εστιατορίου) σε βάρος του προσφεύγοντα που είχε αρνηθεί να υπογράψει μια συλλογική σύμβαση στον τομέα της εστίασης.

Καμία παραβίαση του Άρθρου 11: Ενώ το Κράτος υποχρεούται να λαμβάνει «τα λογικά και κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζει την αποτελεσματική πραγμάτωση του αρνητικού δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι», ο περιορισμός που επεβλήθη στον προσφεύγοντα δεν αποτελούσε σημαντική παρέμβαση στην άσκηση από μέρους του, του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.

Sørensen και Rasmussen κατά Δανίας

11 Ιανουαρίου 2006 (Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως)

Οι προσφεύγοντες κατήγγειλαν την ύπαρξη συμφωνιών «closed shop» στη Δανία.

Παραβίαση του Άρθρου 11: Το γεγονός του εξαναγκασμού των προσφευγόντων να συμμετάσχουν σε μια συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση ερχόταν σε αντίθεση με την ίδια την ουσία του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι που εγγυάται το Άρθρο 11. Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η Δανία δεν είχε προστατέψει το αρνητικό δικαίωμα της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, δηλαδή το δικαίωμα μη συμμετοχής σε συνδικαλιστική οργάνωση.

Επεσήμανε ότι «υπάρχει περιορισμένη στήριξη στα Συμβαλλόμενα Κράτη για τη διατήρηση των συμφωνιών «closed shop»» και ότι αρκετά ευρωπαϊκά κείμενα «καταδεικνύουν ξεκάθαρα ότι η χρήση τους στην αγορά εργασίας δεν αποτελεί απαραίτητο εργαλείο για την αποτελεσματική πραγμάτωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών» (§ 75).

Danilenkov και λοιποί κατά Ρωσίας

30 Ιουλίου 2009

Η υπόθεση αφορούσε μέλη της Ένωσης Λιμενεργατών Ρωσίας τα οποία απολύθηκαν συνεπεία συστημικής αναδιοργάνωσης της ναυτιλιακής εταιρείας, μετά τη συμμετοχή τους σε μια απεργία δύο εβδομάδων για τη διεκδίκηση αυξήσεων μισθών, βελτίωσης των εργασιακών συνθηκών και ασφάλειας υγείας και ζωής.

Παραβίαση του Άρθρου 14 (απαγόρευση των διακρίσεων) σε συνδυασμό με το Άρθρο 11: Το Κράτος απέτυχε να παράσχει σαφή και αποτελεσματική δικαστική προστασία κατά των διακρίσεων λόγω συμμετοχής σε συνδικαλιστική οργάνωση.

Δικαίωμα απεργίας και δικαίωμα ειρηνικής συνάθροισης

Ezelin κατά Γαλλίας

26 Απριλίου 1991

Η υπόθεση αφορούσε την επιβολή πειθαρχικής ποινής στον προσφεύγοντα, ο οποίος ήταν τότε αντιπρόεδρος του Συνδικάτου δικηγόρων της Γουαδελούπης, για τη συμμετοχή του σε διαδήλωση - κατά τη διάρκεια της οποίας διατυπώθηκαν προσβλητικά σχόλια - που είχε διοργανωθεί από κινήματα για την ανεξαρτησία της Γουαδελούπης και συνδικαλιστικές οργανώσεις στην Basse-Terre (ως διαμαρτυρία κατά δύο δικαστικών αποφάσεων που επέβαλλαν ποινές φυλάκισης και πρόστιμα

σε τρεις ακτιβιστές, για καταστροφές σε δημόσια κτίρια), και την άρνησή του να καταθέσει ως μάρτυρας ενώπιον του ανακριτή.

Παραβίαση του Άρθρου 11: Παρόλο που η ποινή είχε κατά βάση ηθικό χαρακτήρα, το Δικαστήριο θεώρησε ότι «η ελευθερία συμμετοχής σε ειρηνική συνάθροιση - εν προκειμένω σε διαδήλωση που δεν είχε απαγορευθεί - είναι τόσο σημαντική που δεν μπορεί να περιορισθεί με κανένα τρόπο, ακόμη και για ένα δικηγόρο, στο μέτρο που το εν λόγω πρόσωπο δεν διαπράττει το ίδιο μεμπτές πράξεις υπό αυτή την περίπτωση».

Wilson, National Union of Journalists και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου

8 Απριλίου 2002

Παραβίαση του Άρθρου 11: «Η ουσία των οικειοθελών συλλογικών διαπραγματεύσεων συνίσταται στη δυνατότητα μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, η οποία δεν έχει αναγνωρισθεί από τον εργοδότη, να αναλάβει δράση, συμπεριλαμβανομένης, αν είναι απαραίτητο, και της εργασιακής κινητοποίησης, με σκοπό να πείσει τον εργοδότη να προσέλθει σε συλλογικές διαπραγματεύσεις μαζί της, για τα θέματα που η οργάνωση θεωρεί σημαντικά για τα συμφέροντα των μελών της» (§ 46).

National Union of Rail, Maritime and Transport Workers κατά Ηνωμένου Βασιλείου

8 Απριλίου 2014

Η προσφεύγουσα, μια συνδικαλιστική οργάνωση με πάνω από 80.000 μέλη, εργαζόμενους σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας μεταφορών στο Ηνωμένο Βασίλειο, κατήγγειλε νομοθετικούς περιορισμούς του δικαιώματος απεργίας και συγκεκριμένα, την απαγόρευση δευτερεύουσας συλλογικής κινητοποίησης (απεργιακή κινητοποίηση σε βάρος διαφορετικού εργοδότη με σκοπό την άσκηση έμμεσης πίεσης στον εργοδότη που εμπλέκεται στην εργασιακή διαφορά).

Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι **δεν υπήρξε παραβίαση του άρθρου 11** της Σύμβασης, διαπιστώνοντας ότι κανένα από τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν από την προσφεύγουσα οργάνωση δεν καταδείκνυε ότι η γενική απαγόρευση της δευτερεύουσας απεργιακής κινητοποίησης επηρέαζε δυσανάλογα τα δικαιώματά της σύμφωνα με το Άρθρο 11. Κατά συνέπεια, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υπερέβη το περιθώριο εκτίμησής του.

Εγγραφή συνδικαλιστικών σωματείων

Sindicatul “Păstorul cel Bun” κατά Ρουμανίας

9 Ιουλίου 2013 (Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως)

Η υπόθεση αφορούσε την απόρριψη από το ρουμανικό Κράτος μιας αίτησης εγγραφής συνδικαλιστικού σωματείου που ιδρύθηκε από ιερείς της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι **δεν υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 11** (ελευθερία του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι) της Σύμβασης. Ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη στην απόφαση του Τμήματος (31 Ιανουαρίου 2012) ότι το δικαστήριο της επαρχίας Dolj δεν είχε επαρκώς λάβει υπ' όψιν όλα τα σχετικά επιχειρήματα και είχε στηρίξει την άρνησή του να εγγράψει το σωματείο σε καθαρά θρησκευτικούς λόγους, βάσει

των διατάξεων του Εκκλησιαστικού Κανονισμού, η Ολομέλειά του εκτίμησε ότι η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου απλώς εφάρμοσε την βασική αρχή της αυτονομίας των θρησκευτικών κοινοτήτων. Η άρνηση του δικαστηρίου να εγγράψει την οργάνωση λόγω μη συμμόρφωσης με τον όρο της εξασφάλισης άδειας από τον αρχιεπίσκοπο, απέρριξε από το δικαίωμα της εν λόγω θρησκευτικής κοινότητας να προβαίνει στους δικούς της οργανωτικούς διακανονισμούς και να λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του δικού της Κανονισμού.

Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι, με την άρνησή του να εγγράψει την προσφεύγουσα οργάνωση, το Κράτος είχε απλώς αρνηθεί να εμπλακεί στην οργάνωση και λειτουργία της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, σεβόμενο έτσι την υποχρέωσή του για θρησκευτική ουδετερότητα, σύμφωνα με το Άρθρο 9 της Σύμβασης.

Δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να καταρτίζουν τους δικούς τους κανονισμούς λειτουργίας και να επιλέγουν τα μέλη τους

Johansson κατά Σουηδίας

7 Μαΐου 1990

Ο προσφεύγων κατήγγειλε την υποχρέωση των μελών της Σουηδικής Ομοσπονδίας Ηλεκτρολόγων να συμβληθούν σε συλλογική ασφάλιση κατοικίας.

Το Δικαστήριο κήρυξε την προσφυγή **απαράδεκτη** (προφανώς αβάσιμη): Η απόφαση της συνδικαλιστικής οργάνωσης να εντάξει τα μέλη της σε ένα συλλογικό πρόγραμμα ασφάλισης κατοικίας ενέπυτε στην νόμιμη αρμοδιότητάς της, σύμφωνα με τους κανονισμούς της.

Το Δικαστήριο διατύπωσε «το δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να καταρτίζουν τους δικούς τους κανονισμούς λειτουργίας και να διοικούν τις υποθέσεις τους».

Associated Society of Locomotive Engineers & Firemen (ASLEF) κατά Ηνωμένου Βασιλείου

27 Φεβρουαρίου 2007

Η υπόθεση αφορούσε την αδυναμία μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης να αποβάλει ένα από τα μέλη της, το οποίο ανήκε σε πολιτικό κόμμα που πρέσβευε ιδέες αντίθετες με τις δικές της (το εν λόγω άτομο ήταν ακτιβιστής του BNP, ενός ακροδεξιού, νόμιμου κόμματος που ήταν γνωστό στο παρελθόν ως Εθνικό Μέτωπο).

Παραβίαση του Άρθρου 11, εν όψει της απουσίας οιασδήποτε αδικίας σε βάρος του εν λόγω προσώπου ή καταχρηστικής και παράλογης συμπεριφοράς από μέρους της προσφεύγουσας συνδικαλιστικής οργάνωσης. Το Δικαστήριο επεσήμανε ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν αποτελούν μόνο όργανα με ουδέτερες πολιτικές απόψεις, αφοσιωμένα στην ευημερία των μελών τους, αλλά και ιδεολογικές οργανώσεις με ισχυρές απόψεις επί κοινωνικών και πολιτικών θεμάτων. Επιπλέον, η συνδικαλιστική οργάνωση δεν είχε κάποιο δημόσιο ρόλο, ώστε να επιβάλλεται σε αυτήν να δέχεται μέλη προκειμένου να εξυπηρετεί ευρύτερους σκοπούς.

Συνδικαλιστική ελευθερία στο δημόσιο τομέα

Tüm Haber Sen και Cinar κατά Τουρκίας

21 Φεβρουαρίου 2006

Η υπόθεση αφορούσε τη διάλυση σωματείου δημοσίων υπαλλήλων με την αιτιολογία ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν μπορούσαν να ιδρύουν συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Παραβίαση του Άρθρου 11: «Το Κράτος ως εργοδότης» πρέπει να σέβεται την συνδικαλιστική ελευθερία και να εγγυάται την αποτελεσματική άσκησή της.

Dilek και λοιποί κατά Τουρκίας

17 Ιουλίου 2007

Οι προσφεύγοντες, εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, οι οποίοι είχαν συμμετάσχει σε συνδικαλιστικές δράσεις, επιτρέποντας σε οδηγούς να περάσουν τα διόδια χωρίς να πληρώσουν, καταδικάστηκαν σε πληρωμή αστικών αποζημιώσεων.

Παραβίαση του Άρθρου 11: Το Δικαστήριο επεσήμανε ότι η τουρκική Κυβέρνηση δεν υπέδειξε αν οι δημόσιοι υπάλληλοι είχαν στη διάθεσή τους άλλα μέσα για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Μόνο «πειστικοί και επιτακτικοί λόγοι» θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν περιορισμούς των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων στο δημόσιο τομέα.

Στην υπόθεση του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως Demir και Baykara κατά Τουρκίας (12 Νοεμβρίου 2008 - βλ. *ανωτέρω*) το Δικαστήριο απεφάνθη ότι «μέλη των διοικητικών υπηρεσιών του Κράτους» δεν μπορούν να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του Άρθρου 11. Εξάλλου, στις εθνικές αρχές είχε δοθεί η δυνατότητα να επιβάλλουν «νόμιμους περιορισμούς» σε αυτά, σύμφωνα με το Άρθρο 11 § 2 (§ 107).

Σε αυτή την περίπτωση το Δικαστήριο διαπίστωσε δύο παραβιάσεις του Άρθρου 11, για την παρέμβαση στο δικαίωμα των προσφευγόντων, ως δημοτικών υπαλλήλων, να ιδρύουν συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και για την αναδρομική ακύρωση της συλλογικής σύμβασης που είχε συναφθεί μετά από διαπραγμάτευση με την εργοδοτική πλευρά.

Enerji Yapi-Yol Sen κατά Τουρκίας

1 Απριλίου 2009

Η υπόθεση αφορούσε πειθαρχικά μέτρα που είχαν ληφθεί εις βάρος εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, οι οποίοι είχαν συμμετάσχει σε μια ημερήσια εθνική απεργία για την αναγνώριση του δικαιώματος σε συλλογική σύμβαση.

Παραβίαση του Άρθρου 11

Kaya και Seyhan κατά Τουρκίας

15 Σεπτεμβρίου 2009

Η υπόθεση αφορούσε δασκάλους στους οποίους επιβλήθηκαν πειθαρχικά μέτρα για τη συμμετοχή τους σε εθνική απεργιακή κινητοποίηση που οργανώθηκε από την συνδικαλιστική τους οργάνωση.

Παραβίαση του Άρθρου 11

Sisman και λοιποί κατά Τουρκίας

27 Σεπτεμβρίου 2011

Η υπόθεση αφορούσε την τοποθέτηση αφισών συνδικαλιστικής οργάνωσης προς υποστήριξη της ετήσιας διαδήλωσης της Πρωτομαγιάς, σε χώρους πέραν των καθορισμένων πινάκων ανακοινώσεων. Οι προσφεύγοντες ήταν εργαζόμενοι σε εφορίες που υπάγονταν στο Υπουργείο Οικονομικών και μέλη του συμβουλίου του τοπικού τμήματος της συνδικαλιστικής οργάνωσης Büro Emekçileri, η οποία ανήκε στη Συνομοσπονδία Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Υπαλλήλων του Δημοσίου Τομέα.

Παραβίαση των Άρθρων 11 και 13 (δικαίωμα πραγματικής προσφυγής)

Επικοινωνία με τα Μέσα:

Τηλ.: +33 (0)3 90 21 42 08